

GÖRÖGORSZÁG - ÚTINAPLÓ

Az istenek lakhelyétől a csodák szigetéig

2010. június 11-19.

Görögország története nem évszázadokra, hanem több évezredre nyúlik vissza. Az ókori Hellász egy olyan nép otthona volt, mely mindvégig a fejlődést és az élet filozófiáját tartotta szem előtt. Nem hiába, hisz Görögország sokkal többet nyújt, mint amennyit ígér. Minden területen egy csodálatos kincs bújlik meg a turistaparadicsomok mögött, ókori városok képei jelennek meg, melyek felidéznek bennünk Arisztotelész, Periklész, Leonidasz vagy akár Odüsszeusz korát. Nem is akadhatott volna más ország, ahol a máig ismert tudományok megszülethettek volna. Ez a gondolkodás csak újabb eredményekhez vezetett. Megjelent a bonyolult mitológiák mögé szőtt istenhit, és az egyedülálló államforma, a demokrácia fogalma is, ez mind Görögország!

2010-ben hát ismét útra indulunk a Renault Megane Klub szervezésében immár a csodálatos Görögországba, hogy részt vegyünk két klubtag, Syl és Kene80 esküvőjén, és közelebbről is megismerjük azokat a helyeket, melyek a látogatókat a valóság és a képzelet között lebegtetik. Különös alkalom ez a klub számára is, hiszen ez volt a legelső görögországi klubtalálkozó.

Mint ahogy már egyszer beszámoltam egy olaszországi klubnyaralásról, most adott volt egy újabb alkalom, hogy útinaplót írjak erről az utazásról is. Ismét közölném az olvasókkal még itt a legelején, hogy én nem lehettem ott minden klubbal kapcsolatos eseményen, viszont lehet, hogy olyan helyeken is jártam, amerre te nem, így elnézést, ha kimaradnak, vagy módosultak kisebb részek az útinaplóból.

Az érdeklődőknek kellemes böngészést az útinaplóban, a résztvevőknek pedig élményekben gazdag visszaemlékezést kívánok!

(Wilsonbá fia) Attila

1. nap – Június 11. péntek

Útinaplóm legelső napja a hosszú utazás első napja is. A kiutazás konvojban, saját autóval történt. Az első turnus este 18 órára gyűlt össze az M5-ös autópálya budapesti TESCO bevásárlóközpontjánál, ahol már néhány Megane klubos várt minket. Megismerkedtünk Győzővel és feleségével, Erával, aki ezen a nyaraláson, mint szervezőnk, idegenvezetőnk vett részt. Mindenki felkészült a kb. 1100 km-es utazásra, és 18:10-kor az első konvoj elindult az egészen Athénig vezető E75-ös főúton (Magyarországon ezt az M5-ös autópálya fedi le). A röszkei határátkelőn érkezünk meg Szerbiába 20:15-kor.

2. nap – Június 12. szombat

Szerbiáról nem csak azért kaptunk negatív benyomásokat, mert az éjszakai hosszú utazás unalmassá tette azt, hanem mert a Belgrádot övező hegyek majdnem hogy visszafordítottak bennünket.

Valószínűleg hibás tankolás következtében csipogott ránk Renault Megane autónk minden harmadik percben, de idővel ez a probléma is megoldódott. Persze ez elég volt ahhoz, hogy idegesség miatt aligha tudjunk aludni valamit az éjjel. Több mint hat órát utaztunk a hatalmas országban, és még egy órát kaptunk a szerb-macedón határon is, míg 4:20-kor beléptünk Macedóniába.

Szintén izgalmas (most nem csipogós, hanem szakadékos) hegységeken keresztül értük el a macedón-görög határt reggel 7 órakor (görög idő szerint már 8 órakor, innentől kezdve ezt az időszámítást használom). A gyakori útmunkálatok ellenére hamar leértünk szálláshelyünkre, Neoi Pori-ba. 9:30-kor foglalhattuk el négyszemélyes apartmanunkat a Theodora házban, mely idővel hangosnak, de kényelmesnek bizonyult (az előtte lévő téren több mint 8 utca futott össze, így tulajdonképpen számon tarthattuk az egész üdülőtérlet idegenforgalmát :-D). Ezt a napot csakis a pihenésnek szántuk, délután

persze egy kis fürdést a homokos tengerparton mindenféleképpen bele kellett iktatnunk. Estére sikeresen megérkezett a többi Megane konvoj is, így egy rövidebb tanácskozás után városnézéssel töltöttük el az estét. Megismerkedtünk Jimmy-vel, annak az utazási iroda vezetőjével, aki a szállásokat, utazásokat és persze a jó hangulatot biztosította a számunkra.

Neoi Pori egy hagyományos üdülőfalu az olümposz-i rivérán közel a Tempi-völgyhöz, az Olümposz lábánál. Lakossága körülbelül 100 fő. A falu folyamatosan fejlődik, terjeszkedik, leginkább apartmanokkal. Az utcái szélesek, s Neoi Pori leginkább a turisták kényelmére van berendezkedve. Percek alatt el lehet jutni egyik feléből a másikba. Neoi Pori-ból csodálatos látvány tárul az Olümposz csúcsára és Platamon várára.

3. nap – Június 13. vasárnap

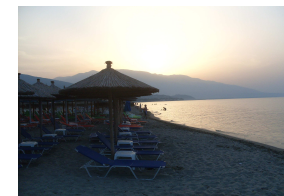
Strandolás és egész napos henyelés, pihenés. Este 19 órakor egy közös grillparti az újonnan érkezett klubosokkal a Jimakos utazási iroda előtt. Természetesen Jimmy az alkalmat kihasználva ismét jó kedvvel fogadta és boldogította vendégeit, valamint – minden görög konyhaművészetét összeszedve – elvállalta a halak és más húsok elkészítését. A citromolajban sült és fűszerezett grillek elkészítése mindenkinél bevált módszernek bizonyult. A jó idő ellenére estére felhők borították l az Olümposz csúcsát (már csak nem mi harcoltuk ki a fent élő istenek haragját...). Vihar ide, vagy oda a grillparti nem szakadt félbe olyan könnyen.

4. nap – Június 14. hétfő

A csapat, hogy egy kicsit kimozduljon kényelmes apartmanjaiból kirándulásokat szervezett Jimmyvel. Ezen a napon utazott el a Megane klub a Meteorákra, jó korán el is indultak oda. Mivel 2002-ben mi családosan már felfedeztük a kolostorok városát, erre az útra inkább nem neveztünk be. Elhatároztuk, hogy mi is elhagyjuk a várost, és a környéken nézelődünk. Terveink közt szerepelt az Olümposz megmászása is, de oda

végül nem sikerült kilyukadnunk. A közeli hegyekben kocsikáztunk, ahol gyönyörű kilátás nyílt a tengerre és az Olümposz Beach-re. Hazafelé 11-kor felmáztunk Platamon várába. Délután ismét fürödtünk a tengerben, és olykor frappe-t (jegeskávét) szürcsölgettünk, hogy valahogy kibírjuk az a 34-36 fokot. Este egy hangulatos étteremben egy eredeti gyrost ettünk, majd sétáltunk a naplementében.

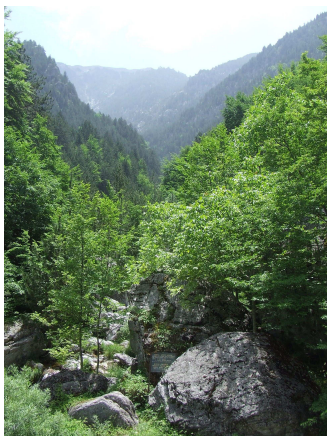
Platamon vára egy olyan vár volt a Bizánci korban, amely elhelyezkedésének köszönhetően tudta Görögország egyik legjelentősebb főútvonalát ellenőrizni Macedónia és Thesszália között. A vár sokszögű fallal körülvett, 8 bástyával erősített. A délnyugati oldalán fallal leválasztva található a fellegvár. Az ásatások során két torony és több lakóház maradványait találták itt meg. Bárki, aki az E75-ös úton autózik, vagy buszozik Görögországban, a Tempi-völgy bejárata előtt megláthatja Platamon várát.

A Meteorák a legnevezetesebb látnivalók egyike Görögországban. A vidék és a hegység elnevezése: sajátos környék tele gigantikus torony- és csipke alakú sziklákkal. Maguk a sziklák egyenként 100-150 m magasak. A Meteorákon huszonnégy bizánci kolostor található, melyek egyenként 600 évnél idősebbek – a környék ennek köszönhetően igen híres zarándokhellyé vált. A kolostorok közül ma már csak ötöt használnak valójában a szerzetesek.

5. nap – Június 15. kedd

Mivel nem sietünk sehova, ezen a napon is sikerült 9:30-kor kimászni az ágyból, és csak kényelmesen lustálkodni. Nem túl sokáig. Egy kisebb csapat egyik percről a másikra összeállt, és velük együtt igyekeztünk mi is az Olümposzra. Az ide látogató turisták, vagy hegymászók a hegy lábánál fekvő Litochoróból, azaz az Istenek városából indulhatnak a Zeusz trónjának is

nevezett fenséges csúcs meghódítására, de mi még 1000 métert mentünk felfelé autóinkkal a serpentineken, néhol elég húzós szakadékok mellett. Innen több útvonalon is lehetett volna folytatni az utat a csúcs felé, de még a legközelebbi ellenőrzőpontot sem vállalta be a csapat a meredekség, és a felkészületlenség miatt. Másrészt elég sok időbe került volna, de talpraesettebb klubosaink (akik már reggel 9 órakor indultak el felfelé) részben teljesítették a túrát (a mi csapatunk pont délre ért fel a legmagasabban fekvő parkolóba, onnan 2-3

órát sétáltunk a sziklák és vízesések között). A hegyről lefelé menet meglátogattuk a XIV. századi Saint Dionisios kolostort, mely a Meteorákhoz hasonlóan a külvilágtól teljesen elzártan működik a félelmetes hegyormok között.

Az Olümposz Görögország legmagasabb hegysége, amely az ország északi részén, Thesszália és Makedónia határán emelkedik. A legújabb mérések alapján 2918,8 méter magas. A görög mitológia szerint, itt az Olümposz legtetijén van az istenek örök lakhelye. A havas hegygerincen, felhőktől koszorúzva állt a görög pantheon isteneinek – a tizenkét olümposzi isten kristálypalotája, melyben Zeusz uralkodott.

6. nap – Június 16. szerda

Ez a nap elég tartalmas és hosszú volt. Már reggel 6 órakor buszra szálltunk, ami egészen Amaliapoli-ba vitt bennünket egy kikötőbe. Nem hiába, hisz egy gyönyörű szigetre, Skiathos-ra tartottunk. 8:30-kor léptünk az Elisabet II. nevű hajó fedélzetére, melynek kapitánya Dimitriou volt. Pontban 9 órakor a hajó elhagyta az öblöt, és kisebb-nagyobb szigetek mellett elhaladva Skiathos felé vette az irányt. Út közben elhaladtunk Trikeri mellett is, majd

egy márványfejtőt is megtekinthettünk. Dimitriou mindig gondoskodott a jó hangulatról. Lehetett fényképet készíteni a hajókabinban, és táncleckéket is kaphattunk a fedélzeten egy kis Metaxával együtt. Délben kötöttünk ki Skiathos szigetén, hogy a szintén ezt a nevet viselő fővárosát megtekintsük. Mondanom sem kell, hogy pont jól időzítettünk, ugyanis ekkor volt a legmelegebb. Megmáztuk a templomhegyet, melyről gyönyörű kilátás nyílt az egész városra. Bazársorok mellett haladtunk el a szűk utcákon, míg beültünk egy kis tavernába. 14:15-kor indult el a hajónk a sziget túloldalán található Koukounaries homokos tengerpartjára, ahol megmártózhattunk a színtiszta, kék tengerben. Este fél hatkor ismét hajóra szálltunk, hogy visszatérjünk Amaliapoli-ba. Idővel mindenki elfáradt a hosszú nap után, de Dimitriou egy percet sem hagyott minket unatkozni. Ismét táncra perdült a csapat, és a görög hagyományos táncoktól kezdve a népszerűbb magyar dalokig minden elhangzott a fedélzeten. A táncolók jutalma ismét egy kis Metaxa volt, így mindenki kivette részét a szórakozásban. 20 órakor kötöttünk ki Amaliapoli-ba, ahol fájdalmasan búcsúztunk kapitányunktól és az Elisabet II-től. Itt már busszal vártak minket, hogy visszavigyenek üdülőfalunkba, Neoi Pori-ba, ahová körülbelül 22-kor érkeztünk.

Skiathos, az egész világon ismert sziget 60 strandjáról és éjszakai életéről nevezetes. A „fiatalság szigetének” is becézik. A festői főváros két hatalmas sziklára épült, két oldalról kis öblök veszik körül. A jellegzetes piros tetejű fénylő fehér házakat nyakatekert utcáskák kötik össze számtalan étteremmel, bárral és tavernákkal. A sziget növényzetéről és arany partjairól ismert.

7. nap – Június 17. csütörtök

A szigetlátogatás nap után mindenki örült, hogy erre a napra nem készült program. Legalábbis nem délelőttre, ugyanis a hosszú nap kipihenése mindenki számára fontos lett. A nap folyamán ismét a fürdőzés, napozás, és a jegeskávészás került előtérbe, de egy dolgot semmiféleképpen

nem szabadott elfelejtenünk: ez a nap Szilvia és Tamás esküvőjének napja. A nászkonvoj 19:30-kor indult a Theodora apartman előtt és Leptokaria tanácsterméig tartott. Mindenki autóbba szállt, és a majdnem 30 autóból álló konvoj hangos dudálással verte fel az üdülőövezetet a menyasszony tiszteletére. A vőlegény már a tanácsteremnél várta a konvojt, ahol görögül zajlott le a szertartás (ezt Szofi tolmácsolta nekünk). A jókívánságok után visszaindultunk Neoi Pori-ba, ahol este 11-kor került sor a lakomára egy hangulatos tavernában. Sokan talán

sohasem felejtjük el, hogy egy négyszemélyes kis asztalon összesen 15 tányér volt mindenféle finomságokkal, amit már csak győzni kellett megenni. A násznép már rég jóllakott, a tányérok még mindig érkeztek a konyhából, de hát ez egy görög lakoma, görög zenészekkel! Jimmy felelt ismét a hangulatért, aki „vérbeli görög” révén a görög tánc rejtelseibe vezetett bennünket. „Éljen az ifjú pár!” – hangzott el az éjszakában. Körülbelül hajnali háromig tartott a móka.

A görög esküvőkön régen hagyomány volt a tányértörés. Ez tulajdonképpen a jókedv kifejezésére szolgált, ám felismervén ennek veszélyeit, a hagyomány egy kicsit átalakult. Újronnan hatalmas mennyiségű szalvétát dobnak a táncolók közé, melyet többnyire mi is átéltünk.

8. nap – Június 18. péntek

Nálunk ez a nap fél 12-kor kezdődött, ugyanis ekkor tudtunk kimászni az ágyból az esküvői lakoma miatt. Meglátogattuk a helyi piacot is, mely minden pénteken költözik a faluba, és megannyi különlegességet tartogat a különféle halaktól kezdve a mediterrán gyümölcsökig. Különösen erős szél fújt ekkor, így a fürdés kimaradt számunkra. A pihenés mellett lassan

pakolnunk is kellett, hisz szombat reggel el kellett hagynunk szállásunkat. Estére a vihar elérte Neoi Pori-t, így volt is időnk pakolászni.

9. nap – Június 19. szombat

A Megane csapatnak ez volt az utolsó napja Görögországban, mivel a klubosok a délelőtti folyamán több turnusban tértek haza. Kevesebben tudták, hogy mi egy kicsit több nyaralást terveztünk eredetileg, így 9 órakor elhagytuk a Theodora apartmant, és nem hazafelé, hanem Közép-Görögország felé vettük az irányt. Reméljük, hogy a konvojok zökkenőmentesen, élményekben gazdagon tértek haza Magyarországra.

